

Isabel

Allende

Japon

Sevgili

Çeviri: İNCİ KUT

5. BASKI
can
çagdas

ISABEL ALLENDE

JAPON
SEVGİLİ

Can Çağdaş

Japon Sevgili, Isabel Allende

İspanyolca aslından çeviren: İnci Kut

El amante japonés

© 2015, Isabel Allende

© 2017, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Bu eserin Türkçe yayın hakları Agencia Literaria Carmen Balcells aracılığıyla alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2017

5. basım: Ocak 2023, İstanbul

Bu kitabın 5. baskısı 1 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Cem Alpan

Editör: Emrah İmre

Düzeltili: Aylin Samancı Elmasdağ

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San ve Dış Tic. Ltd.
Maltepe Mah. Davutpaşa Çiftelavuzlar Sk. No:16 Acar San. Sit.
Zeytinburnu, İstanbul
Sertifika No: 45099

ISBN 978-975-07-3536-3

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25 Sarıyer/İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

ISABEL ALLENDE

JAPON
SEVGİLİ

ROMAN

İspanyolca aslından çeviren

İnci Kut

Isabel Allende'nin Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Ruhlar Evi, 1990

Eva Luna, 1990

Eva Luna Anlatıyor, 1991

Aşktan ve Gölgeden, 1992

Sonsuz Düzen, 1993

Paula, 1995

Aphrodite, 1999

Kaderin Kızı, 2000

Sararmış Bir Fotoğraf, 2002

Yüreğimdeki Ülkem, 2004

Zorro, 2005

Canım Sevgilim Inés, 2009

Denizin Altındaki Ada, 2010

Günlerin Getirdiği, 2011

Maya'nın Günlüğü, 2013

Cinayet Oyunu, 2015

Kış Ortasında, 2020

ISABEL ALLENDE, 1942 yılında Peru'nun başkenti Lima'da doğdu. Ancak birkaç yıl sonra ailesi Şili'ye göç etti. Isabel Allende, amcası Salvador Allende'nin 1973'te öldürülmesinden sonra ailesiyle birlikte Venezuela'ya sığınmak zorunda kaldı. 17 yaşında gazeteciliğe başlayan Allende, bir süre sonra San Francisco'ya yerleşti. 1982'de yayımlanan ilk romanı *Ruhlar Evi*'ni, 1984'te *Aşkdan ve Gölgeden*, 1985'te *Eva Luna* adlı romanları, 1989'da *Eva Luna Anlatıyor* adlı öykü kitabı izledi. *Sonsuz Düzen* adlı romanı 1991'de, *Paula* 1994'te, *Kaderin Kızı* 1999'da, *Sararmış Bir Fotoğraf* 2000'de, *Yüreğimdeki Ülkem* 2003'te yayımlandı. Allende 2002-2004 yılları arasında *Canavarlar Kenti*, *Altın Ejder Krallığı* ve *Pigmeler Ormanı* adlı romanlardan oluşan gençlik üçlemesini kaleme aldı. Allende, gerçekçi bir anlatım ve siyasal bir yaklaşım ile büyü- lü gerçekçiliğin gerçeküstücü geleneğini ustaca kaynaştırdı.

İNCİ KUT, lise öğrenimini 1960'ta Ankara Koleji'nde tamamladıktan sonra Ankara Üniversitesi DTCF İngiliz Dili ve Edebiyatı ve Varşova Üniversitesi İspanyol Filolojisi bölümlerinden mezun oldu. İspanyol dili ve grameri üzerine sözlükler ve dilbilgisi kitapları yayımladı. 1990 yılından başlayarak Miguel Delibes, Gabriel García Márquez, Isabel Allende, Mario Vargas Llosa, José Mauro de Vasconcelos ve Jose Saramago gibi İspanyol, Portekizli ve Güney Amerikalı yazarların roman ve öykülerini Türkçeye kazandırdı.

Bilge yaşlılar,
annemle babam
Panchita ile Ramón'a

Dur, uzak aşkımın gölgesi,
en sevdiğim sihrin imgesi,
yolunda severek öldüğüm güzel rüya,
uğruna acıyı yaşadığım tatlı hülya.

Sor Juana Inés De La Cruz

Lark House

Irina Bazili, 2010 yılında Berkeley civarındaki Lark House'ta işe girdiğinde, yirmi üç yaşını bitirmişti, on beşinden beri de bir şehirden ötekine o iş senin bu iş benim dolaşıp durduğundan pek az bir beklentisi vardı. Bu huzurevinde mükemmel bir iş çıkaracağı ve daha sonraki üç yıl içinde, sonunda hayatı altüst olana kadar, çocukluğundaki kadar mutlu yaşayacağı aklının ucundan bile geçmezdi. Düşük gelirli yaşlılara doğru düzgün bir barınak sağlamak amacıyla 1900'lerin ortalarında kurulmuş olan Lark House, nedendir bilinmez, ilerici entelektüelleri, kararlı ezoterikleri ve pek varlık gösterememiş sanatçıları ta başından beri kendine çekmişti. Zamanla pek çok açıdan değişikliğe uğramıştı ama, teoride belli bir toplumsal ve irksal çeşitlilik yaratmak amacıyla, her bir huzurevi sakininin gelirine uygun ücretler almayı sürdürüyordu. Uygulamaya gelince, yaşlıların hepsi de orta sınıftan beyaz ırk mensuplarıydı ve o çeşitlilik denilen şey, özgür düşünce sahipleri, maneviyat arayıcıları, toplum ve çevre aktivistleri, nihilistler ve San Francisco Körfezi yöresinde hayatta kalmış az sayıdaki hippilerden bazıları arasındaki ufak tefek farklılıklardan oluşuyordu.

Kurumun yöneticisi olan Hans Voigt, ilk görüşmelerinde Irina'ya, bunca sorumluluk isteyen bir iş için fazla-

ısıyla genç olduğunu söylemişti, ama yönetim ve yardımcı işler bölümündeki boş bir kadroyu acilen doldurmaları gerektiğinden, uygun birini bulana kadar geçici olarak işe girebilirdi. Irina, bu adam için de aynı şeyin söylenebileceğini düşündü: Vaktinden önce dökülmüş saçlarıyla tombul yanaklı küçük bir çocuğu andırıyordu ve böyle bir kurumu yönetmek herhalde ona fazla geliyor olsa gerek. Genç kız, Voigt'in dış görünümünün uzaktan bakınca aldatıcı olduğunu zamanla anlayacaktı, çünkü aslında adam elli dört yaşındaydı ve kusursuz bir yönetici olduğunu çoktan kanıtlamıştı. Irina, memleketi Moldova'da yaşlılara bakma konusundaki deneyiminin öğrenim eksikliğini telafi edeceği konusunda ona güvence verdi.

Karşısındaki adayın sıkılgan tebessümüyle yumuşayan müdür, ondan bir tavsiye mektubu istemeyi de unutup, görevinin yükümlülüklerini sayıp dökmeye koyulmuştu; bunlar birkaç kelimeyle özetlenebilirdi: Irina'nın görevi, ikinci ve üçüncü düzeydeki konukların hayatlarını kolaylaştırmaktan ibaretti. Birinci düzeydekilerden sorumlu olmayacaktı, çünkü onlar, sanki bir apartmanın sakinleriymiş gibi bağımsız bir hayat sürüyorlardı; pek yerinde bir tabirle Cennet denilen dördüncü düzeydekilerle de uğraşmayacaktı, çünkü onlar gökyüzüne çıkmak için sıralarını bekliyor, vakitlerinin çoğunu uyuklayarak geçiriyorlardı ve kızın yaşlılara vermesi gereken türde bir hizmete ihtiyaçları yoktu. Irina'nın üzerine düşen görev, doktora, avukata ya da muhasebeciye giderken huzurevi sakinlerine eşlik etmek, sağlık ve vergi formlarını doldurmalarına yardımcı olmak, onları alışverişe ve benzeri yerlere götürmekti. Hans Voigt'in dediğine göre, dördüncü düzeydekilerle kuracağı tek ilişki, ölenlerin cenaze törenlerini düzenlemek şeklinde olacak ve her bir vaka konusunda ayrıntılı talimat alacaktı, çünkü ölen kişinin arzuları ailenin istekleriyle her zaman uyuşmuyordu. Lark

House'taki insanlar arasında farklı inançlara sahip kişiler vardı ve cenazeler biraz da karmaşık dinsel törenler yapılmasını gerektirebiliyordu.

Voigt, yalnızca ev işlerine bakanların, yaşlıların bakımıyla uğraşanların ve revirde çalışanların üniforma giymek zorunda olduklarını anlattı, ama geri kalan çalışanların kılığı ile ilgili zımni kurallar vardı; saygılı davranmak ve zevk sahibi olmak bu konudaki başlıca ölçütlerdi. Örneğin Irina'nın üzerindeki Malcolm X baskılı tişörtün böyle bir kurum için hiç de uygun olmadığını kesin bir ifadeyle söylemişti müdür. Aslında baskıdaki resim Malcolm X'in değil, Che Guevara'nındı, ama kız bunu açıklamaya gerek görmedi, çünkü yazdığı kahramanlık destanından yarım yüzyıl sonra Küba'da ve kendi oturduğu Berkeley'deki bir avuç radikal görüşlü tarafından hâlâ tapılan bu gerilladan söz edildiğini Hans Voigt'in hiç duymadığını tahmin ediyordu. O tişört, ikinci el giysi satan bir dükkânda ona iki dolara mal olmuştu ve neredeyse yeni gibiydi.

“Burada sigara içmek yasak,” diye onu uyardı müdür.

“Ne sigara ne de içki içiyorum, efendim.”

“Sağlıklı mısınız? Yaşlılarla ilişkide bu çok önemli.”

“Evet.”

“Bilmem gereken herhangi bir mesele var mı?”

“Ben bilgisayar oyunlarına ve fantastik romanlara bağımlıyım. Bilirsiniz ya, Tolkien, Neil Gaiman, Philip Pullman. Ayrıca köpek yıkama işi yapıyorum, ama pek fazla vaktimi almıyor.”

“Boş vaktinizde ne yaptığınızı sizi ilgilendirir, küçükhanım, ama buradaki işinizde oyalanmak yok.”

“Elbette. Bakın efendim, bana bir fırsat verirseniz yaşlı insanlar konusunda işe çok yatkın olduğumu göreceksiniz. Pişman olmazsınız,” dedi genç kız, sahte bir özgüvenle.

Alma'yla Ichimei'ye göre bitmek bilmeyen bir süre boyunca, karşılıklı gönderilen bu mektuplar o gizli buluşmaların yerini almıştı. Alma'nınkiler, ayrılık yüzünden acı çeken bir kadının samimi ve kederli mektuplarıydı; Ichimei'nin mektuplarıysa durgun ve billur, berrak bir su gibiydi, ama paylaştıkları o tutkulu aşk satır aralarında yürek gibi çarpıyordu. Bu mektuplar Alma'ya Ichimei'nin o zarif iç dünyasını, heyecanlarını, düşlerini, özlemlerini ve ideallerini apaçık gösteriyordu; aşk buluşmalarından çok, bu mektuplar sayesinde onu tanıyabilmiş, sevebilmiş, arzu edebilmişti.

1939'da Polonya Nazi işgaline uğrayınca ailesi sekiz yaşındaki Alma Belasco'yu San Francisco'da rahat bir yaşam süren akrabalarının yanına gönderir. Dünyanın savaşa tutuştuğu dönemde Alma ile ailenin Japon bahçıvanının oğlu Ichimei Fukuda arasında masum bir aşk filizlenmeye başlar. Pearl Harbor saldırısının ardından ABD'nin ülkedeki Japonlara muameleleri, kamplara kapatılan birçok Japon'unki gibi iki âşğın hayatını da altüst eder. Onlarca yıl sonra ortaya çıkan gizemli mektuplar, kökeni neredeyse yetmiş sene öncesine dayanan olağanüstü bir tutkuyu ortaya çıkarır.

Japon Sevgili, Şilili yazar Isabel Allende'nin kaleminden katalara ve nesillere yayılan bir aşk, aidiyet ve kader hikâyesi.

#naziisgali #sürgün #büyüksavaş #aşk #pearlharbor
#toplamakampı #mektup

 can

can yayinlari.com | [f](#) | [i](#) | [t](#) can yayinlari

roman

ISBN 978-975-07-3536-3

9 789750 735363